

Arrest

nr. 45 782 van 30 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2010.

Gelet op artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMALA, die loco advocaat P. TSHIMPANGILA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 30 april 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 3 juni 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en in 1987 in de wijk X in Kirkuk (Centraal-Irak) zijn geboren. U zou nooit politiek actief zijn geweest en zou geen problemen hebben gekend met de Iraakse autoriteiten. Uw vader zou tijdens het voormalige Baathregime bij het Iraakse leger hebben gewerkt. In 1992 zou hij zijn werk bij het leger

hebben verlaten en zouden jullie naar Rania in de provincie Suleymania (Noord-Irak) zijn vertrokken. In Rania zouden jullie geen problemen hebben gekend. U zou er net als uw vader als arbeider in de bouwsector hebben gewerkt. Ongeveer zes jaar geleden zou uw vader overleden zijn. U zou met uw moeder en uw kleine broer Aram in Rania blijven wonen zijn.

Eind 2007 zou uw moeder beslist hebben om naar Kirkuk terug te keren. Jullie zouden zich opnieuw in de wijk Rahim Awa gevestigd hebben. In Rahim Awa zou u eigenaar zijn geweest van een voedingswinkel. Rond april 2009 zouden enkele klanten u onder druk hebben gezet om terroristische aanslagen te plegen. U zou hier niet op zijn ingegaan. Op 23 juli 2009 zou alles uit uw winkel gestolen zijn. Nadien zou u nog enkele maanden voedsel en alcohol hebben geleverd aan Amerikanen. Toen enkele personen naar uw huis kwamen en naar u op zoek waren, zou u besloten hebben Irak te ontvluchten.

Op 3 januari 2010 zou u uit Kirkuk zijn vertrokken en via Turkije naar België zijn gekomen.

Op 23 april 2010 werd u door de Franse autoriteiten gecontroleerd. Nadat de Franse autoriteiten de overname aan België hadden gevraagd en de Belgische overheid hiermee akkoord ging, bent u door de Franse autoriteiten overgedragen aan België. Op 30 april 2010 heeft u in het gesloten centrum 127bis een asielaanvraag ingediend.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er zeer ernstige twijfels rijzen aangaande uw verklaringen voor uw vertrek uit Irak in Kirkuk (Centraal-Irak) te hebben gewoond. U verklaarde op vijfjarige leeftijd uit Kirkuk te zijn vertrokken. Daarna zou u tot eind 2007 in Rania in de provincie Suleymania (Noord-Irak) hebben gewoond. Eind 2007 zou u naar Kirkuk zijn teruggekeerd en u in de wijk Rahim Awa gevestigd hebben, waar u tot aan uw vertrek uit Irak in januari 2010 zou hebben verbleven. Rekening houdend met de korte duur van uw verblijf in Kirkuk (ongeveer twee jaar), dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de wijk Rahim Awa waar u verklaart gewoond en gewerkt te hebben en uw kennis van de stad Kirkuk in het algemeen uitermate gering is.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw wijk Rahim Awa op een duidelijke manier te situeren. U verklaarde dat de wijken Azadi en Shorja aan de wijk Rahim Awa grenzen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal (CGVS) beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat hetgeen u verklaart niet correct is. De wijk Rahim Awa bevindt zich ten noordwesten van de stad aan de westelijke zijde van de rivier Khasa, terwijl de door u genoemde wijken Azadi en Shorja zich aan de oostkant van de Khasa bevinden.

Voorts bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat Rahim Awa in het noorden van Kirkuk ligt en zich in de buurt van de weg die naar Erbil loopt situeert (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en p.8), maar bent u verkeerd van mening dat de wijk Azadi zich eveneens op deze weg bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Zoals reeds hierboven werd vermeld ligt de wijk Azadi aan de oostkant van Kirkuk, in de buurt van de weg die naar Suleymania loopt. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert bevindt zich in het administratief dossier. Voorts is het uitermate vreemd dat u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd waar de wijk Imam Qassem zich in Kirkuk bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Nochtans ligt deze wijk in de directe omgeving van uw wijk, meer bepaald tegenover uw wijk, aan de andere kant van de rivier Khasa.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de wijk Rahim Awa zelf, waar u verklaart te hebben gewoond en gewerkt, uitermate gering is. Wanneer u wordt gevraagd of de wijk ten tijde van het Baath-regime een andere naam had, zegt u dat er maar één naam is (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Geconfronteerd met de Arabische benaming (Al- Andalus) zegt u dat u hiervan nog nooit gehoord heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Hierop werd u gevraagd wat u kan vertellen over de maatregelen die Saddam Hussein nam om van de wijk Rahim Awa een Arabische wijk te maken. Uw verklaring als zou u hierover niet hebben gehoord, is uitermate merkwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Van iemand die verklaart de zoon te zijn een voormalige Baathist die aangesloten was bij het leger in Rahim Awa kan nochtans verwacht worden dat hij hierover iets kan vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p.3).

Voorts is het merkwaardig dat u verklaart nooit eerder te hebben gehoord een plaats in Kirkuk met de naam 'Ikhwan'. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd dat er in uw wijk Rahim Awa zowel een rotonde/plein als een moskee is die deze naam draagt (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder zei u verkeerd dat er in Rahim Awa geen kantoren van de Koerdische Partijen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.9). De informatie waarop het CGVS zich baseert bevindt zich in het administratief dossier.

Voorts is het uitermate merkwaardig dat u verklaarde dat er in de wijk Rahim Awa na de val van het regime in 2003 geen enkele aanslag of explosie heeft plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS,

p.15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dit totaal niet te kloppen. Zo werd onder meer in februari 2007 in de buurt van het hoofdkwartier van een Koerdische Partij in uw wijk een aanslag gepleegd waarbij een tiental mensen omkwamen en een zestigtal gewonden vielen. Ook het politiekantoor van de wijk Rahim Awa was sinds de val van het regime in 2003 meermaals het doelwit van een aanslag. U verklaarde dat u pas eind 2007 naar Rahim Awa terugkeerde. Echter, uit uw gehoorverslag blijkt dat uw ooms steeds in Rahim Awa hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat u hierover niets zou hebben vernomen. Bovendien verklaarde u na uw terugkeer naar de wijk in Rahim Awa een winkel te hebben uitgebaat. Hiermee rekening houdend, is het weinig waarschijnlijk dat u over de veiligheidsproblemen in de wijk na de regimewissel in 2003 nooit iets zou hebben gehoord.

Voorts dient in dit verband te worden opgemerkt dat u slechts één concreet voorbeeld kon geven van grote aanslagen die zich in de periode dat u in Kirkuk woonachtig was (eind 2007 en begin 2010) in de stad zouden hebben afgespeeld (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Van iemand die verklaart van eind 2007 tot begin 2010 in Kirkuk te hebben geleefd en er bovendien te hebben gewerkt, kan verwacht worden dat hij op een meer doorleefde en gedetailleerde manier informatie kan verschaffen over de veiligheidssituatie in zijn stad. Bovenstaande doet verder twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid van uw verblijf in deze periode in Kirkuk.

Verder is het uitermate merkwaardig dat u niet één voorbeeld kan geven van een straat, een gebouw of een wijk in Kirkuk die na het verdwijnen van het Baath-regime een andere naam heeft gekregen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Voorts bleek u weliswaar op de hoogte dat enkele autobanen naar Kirkuk lopen (o.m. autobaan van Erbil en Suleymania), maar kon u niet één hoofdstraat in de stad bij naam te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Eveneens verklaarde u foutief dat er over de rivier Khasa slechts drie bruggen lopen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). De informatie waarop het CGVS zich baseerde bevindt zich in het administratief dossier.

Voorts is het uitermate merkwaardig dat u niet wist dat met 'Baba Gurgur' de beroemde petroleumvelden vlakbij Kirkuk worden bedoeld. Nochtans is dit algemeen geweten door de inwoners van Kirkuk. Toen hiernaar werd gevraagd, zei u dat hiermee de Qala (of citadel) van Kirkuk wordt bedoeld (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verder tijdens het interview zei u dan plots dat Baba Gurgur een wijk in Kirkuk is. Toen u werd gevraagd waarom deze wijk zo werd genoemd, kon u wederom niet antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p.16).

Tijdens het interview voor het CGVS werden u verder enkele vragen gesteld over uw werk als winkelier. U verklaarde dat een zekere Mustapha uw leverancier was. Gevraagd waar Mustapha de voedingsmiddelen voor uw winkel aankocht (in welke bazaars of in welke supermarkten), kon u hierop niet antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Hierop werd u in het algemeen gevraagd of u enkele grote bazars (souks) of supermarkten in Kirkuk bij naam kon noemen. U raakte niet verder dan te zeggen dat er in de buurt van de citadel een grote overdekte souk is waar men eten kan kopen. Uw verklaring als zouden er in Kirkuk geen andere bazaars of markten zijn waar men voedsel kan kopen en er misschien wel winkels zijn, is uitermate merkwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Van iemand die beweert ongeveer twee jaar in Kirkuk een voedingswinkel te hebben uitgebaat, kan toch verwacht worden dat hij hierover in detail informatie kan verschaffen.

Uit bovenstaande kan geconcludeerd worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen in de periode voorafgaand aan uw vertrek in Kirkuk te hebben gewoond. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Kirkuk, dienen dan ook de door u aangehaalde problemen in 2009 in Kirkuk als ongeloofwaardig te worden beschouwd. Aangezien u leugenachtige verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen, maakt u het de asielinstanties onmogelijk om uw nood aan bescherming correct in te schatten. Bijgevolg kan u de status van subsidiaire bescherming evenmin worden toegekend.

Wat dit laatste betreft dient bovendien te worden vastgesteld dat u geen enkele reden aanhaalde waarom u zich niet (terug) in Noord-Irak kan vestigen. Uit niets blijkt dat u in Noord-Irak een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van een ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou moeten koesteren. Uit uw asielerklaringen blijkt dat u daar ongeveer vijftien jaar (van 1992 tot eind 2007) zonder enig probleem heeft gewoond. U liep er enkele jaren school en u en uw vader werkten in Rania in de bouwsector. Ook blijkt uit uw verklaringen dat jullie in Rania een voedselrantsoenkaart hadden en er voedselpakketten ontvingen (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Het loutere feit dat de mensen er 'raar' naar jullie keken omdat jullie niet van de regio afkomstig waren, is onvoldoende om te stellen dat u zich na uw verblijf in Europa niet terug in Rania zou kunnen vestigen (zie gehoorverslag CGVS, p.2-p.4 en p.10 en p.16).

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u de status van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet worden toegekend.

Voor wat betreft de veiligheidssituatie in Noord-Irak (Suleymania), dient te worden opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak (Erbil, Suleymania en Dohuk) geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Tenslotte dient te worden vastgesteld dat u geen enkel identiteitsdocument heeft neergelegd, waardoor uw beweerde Iraakse nationaliteit en afkomst uit Kirkuk niet kunnen worden geverifieerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een enig middel voert verzoeker de “*Schending van artikel 1.A.2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951; • Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen; • Duidelijke beoordelingsfout en overschrijding van macht; • Schending van artikel 48/4 van de wet tot toekenning van een subsidiaire bescherming; • Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens*”. *Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen*” en een “*Duidelijke beoordelingsfout en overschrijding van macht*” aan.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Wat de machtsoverschrijding betreft, wijst de Raad erop dat een middel of een onderdeel van een middel slechts ontvankelijk is in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Dat is in casu niet het geval nu verzoeker zich louter beperkt tot de vermelding van dit onderdeel van het middel in de aanhef. Derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

3. Nopens de status van vluchteling; de *“Schending van artikel 1.A.2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951”*.

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker stelt enkel een identiteitskaart te bezitten en deze in Irak te hebben achtergelaten maar licht niet toe waarom hij dit achterliet noch waarom hij niet minstens andere stukken kon neerleggen die zijn identiteit staven. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas en tast zijn geloofwaardigheid aan. Dit klemt te meer nu verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Kirkuk.

3.2. Verzoeker betoogt: *“Er dient te worden opgemerkt dat tegenpartij zich beperkt te beschouwen dat verzoeker niet in Kiku [lees: Kirkuk] geleefd heeft enkel door zich te baseren op enkele algemene vragen betreffende deze streek; Dat zij bovendien(de) de nationaliteit van verzoeker niet in vraag stelt en van mening is dat hij rustig in het Noorden van Irak kan leven”*.

3.3. De Raad moet ten dezen oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72). Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op de vervolging in Kirkuk, Centraal Irak waar hij zich sedert 2007 ging vestigen. Het is dan ook redelijk dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze vragen heeft gesteld die verzoeker in de mogelijkheid stelden zijn beweringen te ondersteunen. Verzoekers bewering dat enkel algemene vragen werden gesteld betreffende de streek berust op een verkeerde lezing van het gehoor en van de bestreden beslissing. Het volstaat overigens niet zich te beperken tot enkele zinnen van algemene beschouwingen en verwijten naar het CGVS toe zonder concreet in te gaan op de verschillende motieven van de bestreden beslissing. Waar verzoeker poneert dat de CGVS *“enkel de negatieve elementen van de antwoorden van verzoeker [neemt] zonder rekening te houden met de andere inlichtingen die hij gegeven heeft die bewijzen dat hij in Kirkuk geleefd heeft”*, licht hij niet nader toe welke inlichtingen wel konden aantonen dat hij afkomstig is uit Kirkuk. Uit het administratieve dossier blijkt dat de vragen op het CGVS niet voor een dubbelzinnige interpretatie vatbaar waren en verzoeker concreet gevraagd werd zijn eigen wijk en leefomgeving te beschrijven waarbij rekening werd gehouden met zijn hoedanigheid van winkelier. De controle van de antwoorden wordt telkens ondersteund met objectieve landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier. Verzoeker weerlegt geen enkel van de motieven van de bestreden beslissing inzake zijn verblijf in Kirkuk en toont aldus niet aan bekend te zijn met de geografie (straten, rivier, pleinen) van zijn naaste omgeving, de belangrijkste religieuze gebouwen en winkelcentra (souks). Evenmin is verzoeker bekend met de explosies of aanslagen die in de Rahim Awa wijk het sociale leven ernstig hebben verstoord. Zo is niet aannemelijk dat verzoeker niets hoorde over de aanslag in 2007 waarbij tientallen doden en een zestigtal gewonden vielen. Verzoekers kennis schiet dermate tekort dat geen geloof kan gehecht worden aan zijn aanwezigheid in Kirkuk, laat staan een jarenlang effectief verblijf.

3.4. Aangezien verzoeker niet afkomstig is uit Kirkuk is zijn vervolging aldaar evenmin gegrond. Ten overvloede kan worden toegevoegd dat verzoeker bij zijn ondervraging door de Franse politiediensten van Coquelles verklaarde dat hij zijn land van oorsprong verlaten had omwille van de armoede.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker beroept zich voorts op de *“Schending van artikel 48/4 van de wet tot toekenning van een subsidiaire bescherming”* en de *“Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens”*.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker gaat er aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont niet aan afkomstig te zijn uit Kirkuk zodat zijn vrees voor vervolging aldaar niet wordt aangetoond. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

4.3. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers nationaliteit niet in vraag gesteld. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt verhuisd te zijn naar Kirkuk zodat hij niet aantoonbaar afkomstig te zijn uit Centraal-Irak. Aldus dient de afweging van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/3, §2, c Vreemdelingenwet te gebeuren ten aanzien van de situatie in de provincie Suleymania, Noord-Irak. Uit de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat er op heden voor burgers geen sprake is van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict nu de veiligheidssituatie er stabiel is geworden. Verzoeker betoogt *“Het Noorden van Irak is niet vredig zoals zij het beweert en zij kan bijgevolg niet menen dat verzoeker in deze streek kan leven; Wat er ook van zij, deze motivatie is onvoldoende om te menen dat verzoeker zijn vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève niet kan doen gelden of genieten van de subsidiaire bescherming”* maar onderbouwt geenszins deze losse bewering noch weerlegt hij de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier die de Raad niet betwist. Daargelaten dat, na grondige lezing van de bestreden beslissing, nergens wordt gesteld dat de situatie in Noord-Irak *“vredig”* is, wordt in de context van artikel 48/4, §2, c Vreemdelingenwet terecht gesteld dat de situatie niet beantwoordt aan de bepalingen van internationaal humanitair recht, met name het tweede aanvullende protocol bij de Geneefse verdragen (Protocol II) van 12 augustus 1949 en gemeenschappelijk artikel 3 bij de Geneefse verdragen. Aldus is in Noord-Irak geen sprake van een binnenlands gewapend conflict met georganiseerde gewapende groepen onder een verantwoordelijk bevel die op het grondgebied of een gedeelte daarvan militaire operaties uitvoeren jegens gewapende groepen met gelijkaardige karakteristieken of jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Waar verzoeker aanvoert *“Men moet vaststellen dat tegenpartij zich enkel baseert op zijn eigen inlichtingen die niet formeel gebaseerd zijn en betwistbaar zijn”*, gaat hij er aan voorbij dat een Cedoca-onderzoek verricht wordt door gespecialiseerde en onpartijdige ambtenaren die zich baseren op talrijke objectieve bronnen waarvan weergave wordt gegeven in het stuk *“Subject Related Briefing, Irak, De actuele veiligheidssituatie in Noord-Irak”*, 21 oktober 2009. Het komt verzoeker toe te deze desgevallend concreet te betwisten, wat in casu niet gebeurt.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK